अथ योगेश्वरी काचिद्गृहाख्या रजनीमुखे ।
कृत्वा कान्ताकृतिं काम्यामुपतस्थे विशाम्पतिं ॥३३३॥
तया मनोहरैस्तैस्तैर्वचनैर्ग्लपितस्मृतिः ।
स योगोत्सवमाहात्म्यं द्रष्टुं हृष्टो न्यमन्त्र्यत ॥३३४॥
पुत्रपौत्रशतोपेतः प्रातस्तत्र ततो गतः ।
चक्रवर्त्ती तया निन्ये देवीचक्रोपहारतां ॥३३५॥
कर्मणा तेन सिद्धाया व्योमाक्रमणसूचकं ।
जानुमुद्राद्वयं तस्या दृषद्यद्यापि दृश्यते ॥३३६॥
देवः शतकपालेशो मातृचक्रं शिला च सा ।
खीरे मठेषु तद्वार्त्ता स्मृतिमद्यापि गच्छति ॥३३७॥
देव्या कुलतरोः कन्दः क्षितिनन्दोऽवशेषितः ।
ततस्तस्य सुतस्त्रिंशद्वत्सरानन्वशान्महीं ॥३३८॥
द्वापञ्चाशतमब्दान् क्ष्मां द्वौ च मासौ तदात्मजः ।
अपासीद्वसुनन्दाख्यः प्रख्यातस्मरशास्त्रकृत् ॥३३९॥
नरः षष्टिं तस्य सूनुस्तावतोऽक्षश्च तत्सुतः ।
वर्षानभूद्विभुर्ग्रामं योऽक्षवालमकारयत् ॥३४०॥
जुगोप गोपादित्योऽथ क्ष्मां सद्वीपां तदात्मजः ।
वर्णाश्रमप्रत्यवेक्षादर्शितादियुगोदयः ॥३४१॥
सखोलखागिकाहाडि ग्राम स्कन्दपुराभिधान् ।